

**MOKESTINIŲ GINČŲ KOMISIJA PRIE
LIETUVOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖS**

**SPRENDIMAS
DĖL M. Z. 2017-08-23 SKUNDO**

2017 m. spalio 26 d. Nr. S-224 (7-183/2017)
Vilnius

Mokestinių ginčų komisija prie
Lietuvos Respublikos Vyriausybės,
susidedanti iš:
komisijos pirmininkės
komisijos narių

Editos Galiauskaitės
Martyno Endrijaičio
Rasos Stravinskaitės – pranešėja
Andriaus Veniaus
Linos Vosylienės

sekretoriaujant
mokesčių mokėtojui ir
mokesčių administratoriaus atstovui nedalyvaujant

Ramutei Matkevičienei

2017 m. rugsėjo 26 d. posėdyje išnaginėjusi M. Z. (toliau – Pareiškėjas) 2017-08-23 skundą dėl Valstybinės mokesčių inspekcijos prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos (toliau – Inspekcija, centrinis mokesčių administratorius) 2017-07-27 sprendimo Nr. (21.131-31-5) FR0682-299 dėl patikrinimo akto tvirtinimo, n u s t a t ė:

Inspekcija atliko pakartotinį Pareiškėjo gyventojų pajamų mokesčio (toliau – GPM), privalomojo sveikatos draudimo įmokų (toliau – PSD įmokos), valstybinio socialinio draudimo įmokų (toliau – VSD įmokos) patikrinimą už 2008–2012 metus ir 2017-05-12 surašė patikrinimo aktą Nr. (21.60-32)-FR0680-209, kuriame apskaičiavo 1017,43 Eur (3513,00 Lt) GPM, 924,76 Eur (3193,00 Lt) PSD įmokas, 110,71 Eur (382,26 Lt) VSD įmokas pagrindinei pensijos daliai, skyrė 55,36 Eur (191,13 Lt) VSD įmokų pagrindinei pensijos daliai baudą, 84,08 Eur (290,32 Lt) VSD įmokų papildomai pensijos daliai bei skyrė 42,04 Eur (145,16 Lt) VSD įmokų papildomai pensijos daliai baudą. Pareiškėjas pateikė Inspekcijai 2017-06-26 pastabas, kurias išnaginėjusi, Inspekcija 2017-07-27 sprendimu Nr. (21.131.31-5) dėl patikrinimo akto tvirtinimo iš dalies patvirtino patikrinimo aktą, apskaičiavo delspinigius ir skyrė baudas, nurodydama sumokėti: 1017,43 Eur GPM, 810,68 Eur GPM delspinigius, 508,72 Eur GPM baudą; 674,53 Eur PSD įmokas, 370,94 Eur PSD įmokų delspinigius ir 337,27 Eur PSD įmokų baudą.

Dėl individualios veiklos pajamų. Sprendime nurodyta, jog patikrinimo metu nustatyta, kad Pareiškėjas gavo 18400 Lt individualios veiklos pajamų bei patyrė šiai veiklai vykdyti 15000 Lt išlaidų, t. y. gavo 3400 Lt apmokestinamųjų pajamų. Inspekcija sprendime aptarė Gyventojų pajamų mokesčio įstatymo (toliau – GPMĮ) 22–23, 25 straipsnių nuostatas. Nurodė, jog mokesčių mokėtojai gali vykdyti individualią veiklą sau priimtiniu ir įstatymo leistiniu būdu – pagal pažymą ar vykdyti individualią veiklą, turėdami verslo liudijimą. Savo ruožtu pagal GPMĮ 10 straipsnį individualios veiklos pajamoms priskiriamos pajamos, kurios yra gautos: 1) iš individualios veiklos, įskaitant pajamas iš individualios veiklos turto pardavimo ar kitokio

perleidimo nuosavybėn (straipsnio 1 dalis); 2) iš individualios veiklos, kuria verčiantis gautos pajamos gali būti apmokestinamos įsigyjant verslo liudijimą, rūšių sąrašą nustato Lietuvos Respublikos Vyriausybė (straipsnio 2 dalis). Inspekcijos vertinimu, šis teisinis reguliavimas reiškia, kad patikrinimo metu aptariamoms pajamos gali būti priskirtos B klasės pajamoms tik tuo atveju, jei jos atitinka minėtus individualios veiklos pajamų kriterijus (Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo (toliau – LVAT) 2016-12-08 nutartis adm. byloje Nr. A-1575-438/2016). Inspekcija nurodė, kad tikrinamuoju laikotarpiu Pareiškėjas neturėjo išsiėmęs verslo liudijimo, nebuvo įsiregistravęs vykdomos individualios veiklos, neteikė mokesčių deklaracijų. Tokiu būdu, Pareiškėjas nemokėjo GPM, nors tokią prievolę turėjo. Nustatyta, kad fiziniai asmenys – L. Š., K. Š., O. V. (J.), A. B., S. S., I. Z., E. Č., A. G. į Pareiškėjo sąskaitą pervedė 16600 Lt. Pagal minėtų asmenų pateiktus paaiškinimus 16600 Lt lėšos buvo pervestos už bakalaurų ir magistro darbų rašymą, metodinę medžiagą bei konsultacijas, rengiant rašto darbus.

Pakartotinio patikrinimo metu buvo siekta įvertinti N. K. vardu 2008-01-07 atlikto 1800 Lt mokėjimo pavedimo į Pareiškėjo sąskaitą paskirtį, nes Pareiškėjas 2016-02-12 skunde nurodė, kad nuo 2005 m. spalio mėn. iki 2008 m. sausio mėn. internetu asmeniniam naudojimui įsigijo automobilių detalių; Pareiškėjo teigimu, 2008 metais internete jis patalpino skelbimą, pagal kurį automobilių detalės buvo parduotos N. K. bei kitiems fiziniams asmenims. N. K. 2017-01-31 pateiktame paaiškinime nurodė, kad 2008 m. studijavo Mykolo Romerio universitete, todėl privalėjo parašyti magistro darbą, jį internete rado skelbimą, kuriame buvo siūloma pasinaudoti profesionalų paslaugomis, todėl nurodytu elektroniniu adresu parašė laišką ir gavo atsakymą, kad jį gaus parašytą darbą, tačiau į pateiktą banko sąskaitą turi pervesti 1800 Lt avansą, mokėjimo pavedime nurodant savo elektroninio pašto adresą. N. K. prašomą 1800 Lt avansą pervedė mokėjimo pavedimu, tačiau likusios sumos nesumokėjo, nes užsakyto magistro darbo negavo. Dėl minėtų priežasčių magistro darbą teko parašyti pačiam, o Pareiškėjas mokėjimo pavedimu pervestų 1800 Lt negrąžino. Elektroninių laiškų, kuriuose jį prašė grąžinti mokėjimo pavedimu Pareiškėjui pervestus pinigus, neišsaugojo. Minėtame paaiškinime N. K. teigė, kad 2008 m. automobilio neturėjo, todėl automobilio detalių iš Pareiškėjo neįsigijo.

Inspekcija aptarusi GPMĮ 10 straipsnio, reglamentuojančio individualios veiklos pripažinimą, LVAT procesinių sprendimų (2006-06-06 adm. byloje Nr. A5-902/2006, 2016-12-08 adm. byloje Nr. A-1575-438/2016) nuostatas, konstatavo, jog patikrinimo metu nustatytų aplinkybių visuma leidžia daryti vienareikšmišką išvadą, kad Pareiškėjo vykdyta veikla atitinka visus individualios veiklos požymius, todėl jo gautos pajamos buvo pagrįstai priskirtos pajamoms, gautoms iš individualios veiklos bei apmokestintos. Rašto darbų ir konsultacijų pardavimo veiklą vykdė Pareiškėjas. Minėta veikla laikytina savarankiška veikla, nes buvo atliekama nepriklausomai nuo kokių nors kitų asmenų, mokesčių mokėtojas pats sprendė su pardavimu susijusius klausimus ir veikė savo iniciatyva. Pareiškėjas veiklai vykdyti (prekybai rašto darbais, metodine medžiaga bei konsultacijomis rašto darbų klausimais) naudojo viešąją erdvę (www.diplominiai.lt) bei komunikacijos priemonėmis, pats savarankiškai sprendė su šia veikla susijusius klausimus, disponavo iš veiklos gaunamomis pajamomis, mokėjo pinigus rašto darbus rengusiems asmenims, dengė patirtas išlaidas. Taip pat Pareiškėjas užsiėmė tęstine veikla, nes pardavimai buvo vykdomi periodiškai. Patikrinimo metu nustatyta, jog Pareiškėjas ikiteisminio tyrimo apklausos metu nurodė, kad pagal verslo liudijimą individualia veikla vertėsi 2006–2007 metais. Centrinio mokesčių administratoriaus informacinių sistemų duomenimis, Pareiškėjas verslo liudijimą buvo įsigijęs nuo 2006-05-16 iki 2006-12-31 (veiklos pavadinimas – papildomas mokymas), fiziniai asmenys ir 2008 m. į jo asmeninę banko sąskaitą pervedė pinigines lėšas už suteiktas paslaugas, rengiant rašto darbus: sausio mėn. – dešimt fizinių asmenų, vasario mėn. – vienas fizinis asmuo ir kovo mėn. – vienas fizinis asmuo pervedė likusią dalį sumos už rašto darbą. Pareiškėjo veikla nebuvo vienkartinė ar atsitiktinė, o tęsėsi tam tikrą laiko tarpą – nuo 2006 m. iki 2008-03-13. Pareiškėjas parduodamas darbus ir teikdamas konsultacijas siekė gauti pajamų ir ekonominės naudos. Patikrinimo akte pažymėta, jog nuo 2006 m. Pareiškėjas pardavė rašto darbus, metodinę medžiagą bei teikė konsultacijas rašto darbų klausimais, siekdamas gauti pajamų, nes šios pajamos ne tik 2008 m., bet ir ankstesniais metais buvo vienas iš pagrindinių mokesčių mokėtojo pajamų gavimo šaltinių. Trečiųjų šaltinių

duomenimis, Pareiškėjas 2006 m. gavo 1370,12 Lt, o 2007 m. – 1673,13 Lt su darbo santykiais susijusių pajamų, atskaičius mokesčius. Pareiškėjas 2008 m. su darbo santykiais susijusių pajamų negavo.

Konstatuota, kad Pareiškėjas gavo 18400 Lt pajamas, kontrolės procedūrų metu pripažinta, jog veiklai vykdyti Pareiškėjas patyrė 15000 Lt išlaidas. GPMĮ 18 str. 1 dalyje nurodyta, kad nuolatinio Lietuvos gyventojų, kuris verčiasi individualia veikla, leidžiamais atskaitymais laikomos su per mokestinį laikotarpį faktiškai gautomis arba uždirbtomis individualios veiklos pajamomis susijusios nuolatinio Lietuvos gyventojų patirtos įprastinės šiai veiklai išlaidos. Keturi fiziniai asmenys – T. B., J. K., V. T. ir I. N. (G.) Vilniaus apskrities valstybinę mokesčių inspekciją (toliau – Vilniaus AVMI) pateiktuose paaiškinimuose nurodė, kad Pareiškėjas už parašytus rašto darbus, metodinę medžiagą bei konsultacijas rašto darbų klausimais mokėjimo pavedimais į jų bankų sąskaitas pervedė pinigines lėšas. Inspekcija atsakė į Pareiškėjo pastabų motyvus, jog Inspekcija klaidingai prie individualios veiklos išlaidų nepriskyrė J. S. pervestų pinigų sumos (1500 Lt) (pastabų 2 punktą), nurodydama, kad Pareiškėjo atžvilgiu kontrolės procedūros buvo atliekamos nuo 2013 metų, t. y. Pareiškėjui pakako laiko pateikti visus su ginču susijusius dokumentus bei paaiškinimus. Inspekcija neturi duomenų, o Pareiškėjas nepateikė įrodymų, jog J. S. į banko sąskaitą pervestos lėšos (2008-07-17 mokėjimo pavedimu pervesta 500 Lt, 2008-08-27 – 300 Lt, 2008-11-28 – 700 Lt, t. y. iš viso pervesta 1500 Lt) yra susijusios su Pareiškėjo vykdyta individualia veikla. Patikrinimo metu surinkta informacija, jog į J. S. kreipėsi vaikas pavarde „B1“ ir paprašė parašyti darbą, išanalizavus Pareiškėjo banko sąskaitų išrašus, nustatyta, jog asmuo „B1“ Pareiškėjui už parašytą darbą lėšų nepavedė, o Pareiškėjas nepateikė juridinę galią turinčių dokumentų, įrodančių, kad už rašto darbą „B1“ atsiskaitė grynaisiais pinigais ar kitu būdu.

Inspekcija, išnagrinėjusi patikrinimo medžiagą bei mokesčių mokėtojo pastabas, konstatavo, jog Pareiškėjas pažeidė GPMĮ 35 str. 2 dalies nuostatas, nes neįregistravo vykdytos individualios veiklos. Pagal pažeidimo metu galiojusias GPMĮ 6 str. 2 d. 8 punkto bei 3 dalies nuostatas gyventojas, besiverčiantis individualia veikla, turi teisę pasirinkti, kokį GPM tarifą (15 proc. ar 24 proc.) taikyti apmokestinant per kalendorinius metus gautas pajamas. Jeigu gyventojų sprendimu iš veiklos pajamų neatimami šio įstatymo 18 straipsnyje nustatyti leidžiami atskaitymai, gyventojų gautos pajamos apmokestinamos 15 proc. tarifu, priešingu atveju šios pajamos yra apmokestinamos 24 proc. tarifu. Pareiškėjo 2008 m. gautos individualios veiklos pajamos apmokestintos jam palankesniu 24 proc. GPM tarifu (GPMĮ 6 str. 3 dalis).

Dėl kito turto perleidimo pajamų ir išlaidų. Pareiškėjas į banko sąskaitas per 2008–2012 metus iš fizinių ir juridinių asmenų gavo 24808,73 Lt (V. V. 2008-01-02 mokėjimo pavedimu Pareiškėjui pervedė 1800 Lt, V. B. 2008-02-14 – 750 Lt, 2008-02-20 – 420 Lt, 2008-02-21 – 120 Lt, 2008-02-23 – 290 Lt, 2008-02-24 – 35 Lt, 2008-02-27 – 42 Lt, 2008-03-02 – 300 Lt, 2008-03-03 – 80 Lt, 2008-03-26 – 20 Lt, 2008-04-08 – 18 Lt, 2008-06-05 – 50 Lt, 2008-08-05 – 830 Lt, 2009-12-22 – 80 Lt, N. S. 2008-04-14 – 3900 Lt, E. A. 2008-05-13 – 300 Lt, S. B. 2008-07-16 – 800 Lt, A. V. 2010-01-19 – 600 Lt, E. K. (U.) 2010-07-22 – 680 Lt, M. R. 2011-11-09 – 399 Lt, 2012-11-15 – 800 Lt, Š. B. 2011-12-30 – 800 Lt, 2012-09-23 – 600 Lt, „S1“ 2011-01-18 – 11094,73 Lt. Pareiškėjas 2008 metais gavo 9755 Lt, 2009 metais – 80 Lt, 2010 metais – 1280 Lt, 2011 metais – 12293,73 Lt, 2012 metais – 1400 Lt kito turto pardavimo pajamas.

Patikrinimo akte pateikta informacija, jog asmenys, mokėjimo pavedimais pervedę pinigus, Vilniaus AVMI pateiktuose paaiškinimuose nurodė: kad tai galėjo būti atsiskaitymas už įsigytas prekes kotedžo įrengimui (V. V.); Pareiškėjas internetiniuose aukcionuose jam nupirkdavo prekes (V. B.); pervedė 3900 Lt už automobilio „Opel Calibra“ atsargines dėvėtas detales (N. S.); 2008-05-13 mokėjimo pavedimu pervedė 300 Lt už automobilio detalę (E. A.); 2008-07-16 mokėjimo pavedimu pervedė 800 Lt už automobilio detalę (S. B.); 2010-01-19 mokėjimo pavedimu pervedė 600 Lt už iš Pareiškėjo įsigytą elektroninės svetainės adresą (A. V.); 2010-07-22 mokėjimo pavedimu pervedė 680 Lt už kosmetikos priemonės (E. K. (U.)); 2011-11-19 mokėjimo pavedimu pervedė 399 Lt, o 2012-11-15 – 800 Lt už maisto papildus (M. R.); 2011-12-30 mokėjimo pavedimu pervedė 800 Lt, o 2012-09-23 – 600 Lt už maisto papildus (Š.

B.). Nustatyta, kad 2011-01-18 „S1“ į Pareiškėjo atsiskaitomąją sąskaitą mokėjimo pavedimu pervėdė 11094,73 Lt. Mokėjimo paskirtyje nurodyta – „už jūsų domeno *torque.eu* pardavimą“. Pagal Kauno technologijos universiteto Informacinių technologijų departamento 2014-02-26 raštu pateiktą informaciją domenas „torque.eu“ priklausė M. Z. .

Siekiant nustatyti Pareiškėjo turto įsigijimo išlaidas, mokesčių mokėtojui buvo surašytas 2017-01-13 mokesčių administratoriaus nurodymas Nr. (21.75-32) FR0706-643. Pareiškėjas minėto nurodymo nevykdė, su mokesčių administratoriumi nebendradarbiavo, nepateikė 2005–2010 metų *PAY PAL* elektroninių mokėjimų atsiskaitymo sistemos sąskaitų išrašų bei jų nedetalizavo – nepagrindė mokėjimų ryšio su gautomis pajamomis; nepateikė prekių įsigijimą patvirtinančių dokumentų, iš kurių matytųsi, kokios piniginių lėšų sumos, kada bei už kokias prekes ar paslaugas buvo sumokėtos, o mokesčių administratorius išnaudojo visas galimybes, siekdamas gauti mokestiniam patikrinimui reikalingą informaciją. Patikrinimo metu konstatuota, jog Pareiškėjo 2008–2012 m. gautos kito turto pardavimo pajamos sudarė 24808,73 Lt, o mokesčių mokėtojas turto įsigijimo išlaidų nepatyrė.

Dėl kitų su darbo santykiais nesusijusių ir ne individualios veiklos pajamų. Nustatyta, jog į Pareiškėjo banko sąskaitą pinigines lėšas pervėdė N. A. , R. B. ir D. M. . Pakartotinio patikrinimo metu buvo siekta nustatyti šių lėšų paskirtį, nes Pareiškėjas 2016-02-12 skunde nurodė, kad 2005–2008 m. internetu asmeniniam naudojimui įsigijo automobilių detalių, o dalį įsigytų detalių pardavė D. M. ir R. B. .

D. M. į Pareiškėjo sąskaitą 2008-01-23 pervėdė 1800 Lt. Panevėžio AVMI 2016-06-30 pateiktame atsakyme informavo, kad iš D. M. paimti paaiškinimo dėl pinigų pervėdimo į Pareiškėjo banko sąskaitą nepavyko (keletą kartų buvo nuvykta D. M. deklaruojamos gyvenamosios vietos adresu, tačiau buto durų niekas neatidarė; kaimynų teigimu, bute daugelį metų niekas negyvena; D. M. pateiktoje Metinėje gyventojų (šeimos) turto deklaracijoje (FR0001) nurodytas telefono numeris nenaudojamas. *IMIS_SODRA* duomenimis, D. M. nuo 2008-09-21 niekur nedirba; socialiniuose tinkluose D. M. skelbiasi, kad gyvena ir dirba Londone). Remiantis VĮ „Regitra“ duomenimis, D. M. nėra įsigijusi transporto priemonės.

R. B. į Pareiškėjo sąskaitą 2008-01-31 pervėdė 1800 Lt. R. B. Vilniaus AVMI 2016-09-05 pateiktame paaiškinime teigė, kad 2008 m. studijavo Vytauto Didžiojo universitete, o 2017-01-31 pateiktame paaiškinime nurodė, kad turėjo automobilį „Peugeot 107“, tačiau automobilio detalių iš Pareiškėjo neįsigijo. Patikrinimo metu konstatuota, kad D. M. ir R. B. vardais 2008-01-23 ir 2008-01-31 atlikti mokėjimo pavedimai į Pareiškėjo sąskaitą banke buvo kitos su darbo santykiais nesusijusios ir ne individualios veiklos pajamos. Iš viso 2008 m. Pareiškėjas gavo 3600 Lt kitų su darbo santykiais nesusijusių ir ne individualios veiklos pajamų.

N. A. į Pareiškėjo atsiskaitomąją sąskaitą 2009-06-11 mokėjimo pavedimu pervėdė 12000 Lt, mokėjimo paskirtyje nurodydamas „privat payment“. Utenos AVMI N. A. pateiktame paaiškinime nurodyta, kad 2009 m., vykdydamas pinigų keitimą internetinėje sistemoje „Webmoney“, į Pareiškėjo banko sąskaitą, esančią AB „Swedbank“, mokėjimo pavedimu pervėdė 12000 Lt už skaitmeninius ženklus. Gyventojų registro duomenimis, N. A. 2015-09-05 mirė, todėl iš minėto mokesčių mokėtojo paimti papildomo paaiškinimo dėl skaitmeninių ženklų iš mokesčių mokėtojo įsigijimo aplinkybių nėra galimybės.

Kadangi Pareiškėjas 2016-02-12 skunde nurodė tik bankų sąskaitas, iš kurių buvo daryti pavedimai per *PAY PAL* elektroninių mokėjimų atsiskaitymo sistemą, mokestinio patikrinimo metu su mokesčių administratoriumi nebendradarbiavo, nepateikė skaitmeninių ženklų įsigijimą patvirtinančių dokumentų, t. y. nenurodė, kokius skaitmeninius ženklus, kiek vienetų ir iš kokių asmenų įsigijo, atsižvelgiant į N. A. paaiškinimą, kuriame mokesčių mokėtojas teigė, kad 2009 m., vykdydamas pinigų keitimą internetinėje sistemoje „Webmoney“, į Pareiškėjo banko sąskaitą pervėdė 12000 Lt už skaitmeninius ženklus, konstatuota, jog Pareiškėjas 2009 m. gavo 12000 Lt kitų, su darbo santykiais nesusijusių ir ne individualios veiklos pajamų.

Dėl gautų pajamų. Inspekcija, vertindama Pareiškėjo pastabų motyvus, priimtame sprendime dėl patikrinimo akto tvirtinimo aptarė ginčo metu galiojusias GPMĮ 2 str. 14 punkto, 3, 5, 8 straipsnių, Lietuvos Respublikos mokesčių administravimo įstatymo (toliau – MAĮ) 8 straipsnio, Lietuvos Respublikos sveikatos draudimo įstatymo (toliau – SDĮ), Lietuvos

Respublikos valstybinio socialinio draudimo įstatymo (toliau – VSDĮ) nuostatas bei minėtus teisės aktus aiškinančią teismų praktiką.

Dėl bendradarbiavimo. Sprendime nurodyta, jog patikrinimo metu Pareiškėjas nebendradarbiavo su mokesčių administratoriumi. Inspekcija, vertindama Pareiškėjui į banko sąskaitą pervestų pinigų pagrįstumą pagal GPMĮ, konstatavo, kad šios pajamos gali būti neapmokestinamos GPM, jeigu būtų pakankamai įrodymų, patvirtinančių, kad tai nėra fizinio asmens pajamos arba tai yra neapmokestinamos pajamos. LVAT ne kartą yra akcentavęs, kad pareiga pagrįsti aplinkybes, jog į fizinio asmens asmeninę sąskaitą pervestos piniginių lėšos nėra jo pajamos arba tai yra neapmokestinamosios pajamos, tenka mokesčių mokėtojui (2011-01-20 nutartis adm. byloje Nr. A-442-60/2011, 2010-11-08 nutartis adm. byloje Nr. A-556-1527/2010, 2011-01-24 nutartis adm. byloje Nr. A-556-1216/2011, 2012-05-24 nutartis adm. byloje Nr. A-442-1601/2012). Pagal MAĮ 40 straipsnio nuostatas mokesčių mokėtojas turi atitinkamas pareigas: bendradarbiauti su mokesčių administratoriumi, pateikti mokesčių administratoriui visus patikrinimui atlikti reikiamus dokumentus, kompiuteriu tvarkomos apskaitos duomenis bei kitą informaciją (MAĮ 40 str. 1 d. 8 punktas), todėl mokėtojas turi būti rūpestingas ir atsakingas, rūpintis dokumentais, pagrindžiančiais savo veiksmų atlikimą (LVAT 2015-04-14 nutartis adm. byloje Nr. eA-345-438/2015, 2015-08-14 nutartis adm. byloje Nr. A-1108-146/2015).

Atsakant į Pareiškėjo pastabų argumentus (1 ir 3 punktas), sprendime pažymėta, jog tiek pirminio patikrinimo metu, tiek pakartotinio patikrinimo metu mokesčių administratoriaus pareigūnai pagrįstai konstatavo, jog Pareiškėjas nebendradarbiavo su mokesčių administratoriumi. Pareiškėjo atžvilgiu buvo atliekamas mokesstinis tyrimas. Pareiškėjo deklaruojamu gyvenamosios vietos adresu (duomenys neskelbtini), buvo išsiųstas pranešimas apie atliktą mokesstinį tyrimą Nr. (4.65)-89-1004 (mokesčių mokėtojas minėto laiško neatsiėmė; laiškas gražintas siuntėjui). Pareiškėjo atžvilgiu buvo inicijuotas mokesstinis patikrinimas, tačiau Pareiškėjas taip pat neatsiėmė su patikrinimo pradėjimu susijusių dokumentų. Patikrinimo metu Pareiškėjui buvo surašyti mokesčių administratoriaus nurodymai: 1) 2014-02-07 administratoriaus nurodymas Nr.(11.48)-FR0706-934 (Pareiškėjas nepateikė prašomos informacijos); 2) 2014-11-21 nurodymas Nr. (11.48)-FR0706-9260 (Pareiškėjas nepateikė prašomos informacijos, elektroniniu paštu nurodydamas: „sveiki, dėl didelio tyrimo apimties prašau atidėti įvykdymo terminą iki sausio 5 d.“; „sveiki, dėl didelio tyrimo apimties prašau atidėti įvykdymo terminą iki vasario 4 d.“; „sveiki, buvau išvykęs ir dar nespėjau baigti savo paaiškinimo dėl nurodytų piniginių judėjimų. Jūsų tyrimo mastas didelis, operacijų daug, jas pertikrinti turiu vienas. Prašau atidėti nurodymo vykdymą terminą iki kovo 2 d.“); 3) 2015-03-16 nurodymas Nr.(11.48)-FR0706-1614 (Pareiškėjas informacijos nepateikė).

Inspekcija pažymėjo, jog patikrinimą atlikusios darbuotojos intensyviai bandė susisiekti su Pareiškėju (2014-11-20 susisiekė telefonu; skambutis fiksuotas registracijos žurnale); dokumentai Pareiškėjui buvo siunčiami nurodytu elektroniniu adresu – (duomenys neskelbtini); Pareiškėjas buvo kviečiamas ATP protokolui surašyti; informacija viešai buvo skelbiama mokesčių administratoriaus internetinėje svetainėje; taip pat dokumentai buvo siūsti deklaruotos gyvenamosios vietos adresu).

Akcentuota, jog tiek pirminio 2015-09-21 patikrinimo akte Nr.(4.65)-FR0680-643 bei 2016-01-06 sprendime Nr.(4.65)-FR0682-3, tiek pakartotinio 2017-05-12 patikrinimo akte Nr. (21.60-32)-FR0680-209 fiksuotas mokesčių mokėtojo adresas nesikeitė. Gyvenamosios / deklaruotos vietos adresas paties Pareiškėjo buvo nurodytas 2015-11-04 prašyme įteikti dokumentus, 2015-12-16 prašyme pateikti elektroninę dokumento kopiją, 2016-01-04 prašyme dėl pastabų pratęsimo, 2016-02-10 skunde, 2017-06-26 pastabose. Tačiau iš pateiktos medžiagos matyti, jog minėtu adresu siunčiami dokumentai Pareiškėjo buvo nepasiimami. Raginimai atvykti į Vilniaus AVMI atsiimti dokumentus ir / ar raginimai atvykti pas mokesčių administratorių nuolat buvo talpinami Inspekcijos internetinėje svetainėje. Papildomai dokumentai Pareiškėjui buvo siunčiami nurodytu elektroniniu adresu.

Dėl pakartotinių kontrolės veiksmų nurodyta, jog buvo surašyti mokesčių administratoriaus nurodymai 2016-06-20 Nr. (11.48)FR0706-6819, 2016-07-26 Nr.

(11.48)FR0706-8567, 2017-01-13 Nr. (21.75-32)FR0706-643, tačiau visais atvejais Pareiškėjas nepateikė prašomos informacijos.

Inspekcija konstatavo, jog Pareiškėjas nevykdė jam įstatyme nustatytos pareigos, t. y. neteikė paaiškinimų (nors tokią pareigą turėjo pagal MAĮ 40 straipsnį); neteikė ir mokesčio deklaracijose nedeklaravo minėtų pajamų nei kaip apmokestinamųjų, nei kaip neapmokestinamųjų (GPMĮ nustatyta tvarka). Inspekcijos teigimu, Pareiškėjas kontrolės procedūrų metu nesiekė padėti mokesčių administratoriui, nuolat ir tendencingai neteikė su patikrinimu atlikimu susijusių duomenų ir paaiškinimų. Minėtos aplinkybės yra vertinamos kaip Pareiškėjo siekis išvengti galimų mokesčių prievolių bei mokesčių mokėtojui sudarė galimybę vilkinti patikrinimo procesą. Todėl mokesčių administratorius savo iniciatyva vertino pervestas pinigines lėšas į Pareiškėjo banko sąskaitą ir siekė nustatyti tikrąjį tokių pajamų pervedimo tikslą ir pagrindą.

Dėl apskaičiuoto GPM. Nurodyta, kad Pareiškėjas nepateikė metinės pajamų mokesčio deklaracijos (forma GPM305) už 2008 m., taip pat nepateikė metinių pajamų mokesčio deklaracijų (forma GPM308) už 2009–2012 metus. Vadovaujantis GPMĮ 2 str. 14 d. 4 punktu, 6 str. 2 d. 8 punktu bei 3 dalimi, 17 str. 1 d. 20 punktu, įvertinus Pareiškėjo 2008 m. gautas individualios veiklos pajamas – 18400 Lt ir leidžiamus atskaitymus – 15000 Lt, ne individualios veiklos turto pardavimo ar kitokio perleidimo nuosavybėn pajamas – 2075 Lt, kitas su darbo santykiais nesusijusias ir ne individualios veiklos pajamas – 3600 Lt, pritaikius 3840 Lt metinį neapmokestinamųjų pajamų dydį (toliau – MNPD), Pareiškėjui už 2008 m. apskaičiuota 1069 Lt mokėtina į biudžetą GPM suma. Įvertinus gautas 12000 Lt kitas su darbo santykiais nesusijusias ir ne individualios veiklos pajamas, Pareiškėjui už 2009 m. apskaičiuota 1800 Lt mokėtina į biudžetą GPM suma. Įvertinus Pareiškėjo 2011 m. gautas 698,10 Lt su darbo santykiais arba jų esmę atitinkančiais santykiais susijusias pajamas, 12293,73 Lt kito turto pardavimo pajamas, Pareiškėjui už 2011 m. apskaičiuota 644 Lt mokėtina į biudžetą GPM suma. Iš viso Pareiškėjui už 2008–2012 metus papildomai apskaičiuota 3513 Lt (1069+1800+644), t. y. 1017,43 Eur GPM suma.

Dėl apskaičiuotų PSD įmokų. Sprendime Pareiškėjui už 2010–2012 metus apskaičiuota 2329 Lt (674,53 Eur) PSD įmokų suma.

Inspekcija sprendimu dėl patikrinimo akto tvirtinimo nepatvirtino nurodymų sumokėti VSD įmokas ir VSD įmokų baudą.

Dėl delspinigių apskaičiavimo. Inspekcija, remdamasi MAĮ 40 str. 4 ir 5 dalimis, vadovaudamasi GPMĮ 36 str. 2 dalimi, PSDĮ 19 str. 1 dalimi, MAĮ 96–99 straipsnių nuostatomis, Pareiškėjui nesumokėjus 1017,43 Eur (3513 Lt) GPM, apskaičiavo 810,68 Eur (1890,01 Lt (547,38 Eur) + 263,30 Eur) GPM delspinigius, o nesumokėjus 2329 Lt (674,53 Eur) PSD įmokų, apskaičiavo 370,94 Eur (677,36 Lt (196,18 Eur) + 174,76 Eur) PSD įmokų delspinigius.

Atsakydama į Pareiškėjo pastabas, kad mokesstinis patikrinimas buvo sustabdytas ir atnaujintas Pareiškėjui nepranešus, Inspekcija pažymėjo, jog Pareiškėjas nuolat buvo informuojamas apie patikrinimo metu atliekamas kontrolės procedūras. MAĮ 134 straipsnyje numatyta, kad detalią mokesčių patikrinimų atlikimo ir jų rezultatų įforminimo, patvirtinimo tvarką nustato centrinis mokesčių administratorius, suderinęs su finansų ministru. Mokesstinio patikrinimo, atliekamo mokesčių administratoriaus buveinėje, trukmė, pagal MAĮ 119 straipsnio 6 punktą ir Taisyklių 40 punktą, nėra ribojama. Mokesčių administratoriui suteikiama diskrecijos teisė pasirinkti mokesstinio patikrinimo trukmę, atsižvelgiant į vienintelę imperatyvaus pobūdžio sąlygą – būtinybę užtikrinti, kad mokesstinis patikrinimas būtų atliktas per objektyviai įmanomą kuo trumpesnę laikotarpį. Inspekcija nurodė, kad Pareiškėjas nedėjo jokių pastangų, siekdamas padėti mokesčių administratoriui; kontrolės metu nevykdė teisėtų administratoriaus nurodymų; neatliko MAĮ reglamentuotų pareigų, todėl savo veiksmais prisidėjo prie patikrinimo trukmės. Tuo pačiu įvertinus tai, jog žinodamas apie patikrinimo pradėjimą / eigą / užduodamus klausimus (buvo atliktas mokesstinis tyrimas ir patikrinimas), Pareiškėjas ginti savo poziciją pasirinko tik teikdamas pastabas / skundus. Inspekcija nurodė, jog dėl Pareiškėjo veiksmų buvo atliktas pakartotinis tikrinimas, nes kontrolės procedūrų metu buvo išanalizuota ir įvertinta tik mokesčių administratoriaus surinkta informacija.

Dėl baudų skyrimo. Pasisakydama dėl skiriamos baudos, Inspekcija nurodė, kad kiekvieno mokesčių mokėtojo atsakomybė yra individuali ir taikoma atsižvelgiant į konkrečiu atveju atsakomybėn traukiamo, o ne į kito mokesčių mokėtojo padarytą pažeidimą ar jam taikomus mokestinių sankcijų dydžius (LVAT 2011-05-05 nutartis adm. byloje Nr. A-442-1034/2011). Baudos skyrimo taisyklės yra įtvirtintos MAĮ 139 str. 1 dalyje. LVAT atsižvelgęs į Konstitucinio Teismo 2004 m. sausio 26 d. nutarime nurodytus baudų dydžio nustatymo principus, yra pasisakęs, kad skiriant baudą už mokesčių įstatymo pažeidimą, turėtų būti imamas sankcijoje numatytas baudos vidurkis, o tuomet atsižvelgiant į pažeidimo pobūdį, bendradarbiavimą, bei kitas įstatyme numatytas aplinkybes baudos dydis turi būti mažinamas arba didinamas nuo jos vidutinio dydžio. Bendrieji baudos skyrimo principai bei MAĮ 139 str. 1 dalyje nurodytos aplinkybės, turinčios įtakos baudos dydžiui, įpareigoja subjektą skiriantį baudą motyvuoti ir pagrįsti skiriamos baudos dydį (LVAT 2008-02-15 nutartis adm. byloje Nr. A-261-214/2008).

Inspekcija nurodė, kad neskirti baudos už padarytus pažeidimus mokesčių įstatymuose nenumatyta. Atsižvelgus į tai, jog patikrinimo metu (pirminio ir pakartotinio) Pareiškėjas nebendradarbiavo su mokesčių administratoriumi (patikrinimui neteikė paaiškinimų ir dokumentų); nevykdė mokesčių administratoriaus nurodymų, įvertinus Pareiškėjo padarytų pažeidimų daugumą (nustatyti keli mokestiniai pažeidimai), konstatuota, jog minėtos aplinkybės pripažįstamos Pareiškėjos atsakomybę sunkinančiomis aplinkybėmis, t. y. Pareiškėjui skirta maksimali 50 proc. dydžio 508,72 Eur GPM bauda (1017,43 Eur x 50 proc.) ir 337,27 Eur PSD įmokų bauda (674,53 Eur x 50 proc.).

Pareiškėjas su priimtu Inspekcijos sprendimu nesutinka, nurodydamas konkrečius nesutikimo motyvus.

Dėl individualios veiklos pajamų ir išlaidų. Pažymima, kad mokesčių mokėtojui tenkanti mokestinės prievolės našta turi būti apskaičiuota kruopščiai, pagrįstai ir teisingai, remiantis faktais, o ne prielaidomis, spėliojimais ir jų pagrindu pateiktomis interpretacijomis, nepagrįstai naudojant silpnesniosios pusės (mokesčių mokėtojo) atžvilgiu valstybinės institucijos įgaliojimus. Pareiškėjas laikosi pozicijos, kad nėra pagrindo remtis N. K. ir R. B. pateiktais paaiškinimais ir jų pagrindu mokesčių administratoriaus padarytomis išvadomis. Pareiškėjo nuomone, surinkti duomenys neturi jokios įrodomosios galios, nes paaiškinimai gauti elektroniniu paštu; elektroninis laiškas nepasirašytas elektroniniu parašu; nėra galimybių identifikuoti elektroninių laiškų autorius (skunde nurodoma, kad mokesčių administratoriui įstatymai suteikia įgaliojimus kviesti ir apklausti asmenis).

Be to, pastebima, kad sprendime pripažinta, jog D. M. nebuvo apklausta, paaiškinimų nepateikė. Mokesčių administratoriaus nurodyta aplinkybė, kad, VĮ „Regitra“ duomenimis, D. M. nėra įsigijusi transporto priemonių, neturi jokios įrodomosios reikšmės, nes neaišku, kokio laikotarpio duomenimis apie transporto priemones mokesčių administratorius vadovavosi. Net jei būtų nustatyta, kad D. M. vardu niekada nebuvo registruota transporto priemonių, tai niekaip nepaneigtų automobilio detalių įsigijimo fakto.

Atsižvelgdamas į tai, Pareiškėjas laikosi pozicijos, kad jokių naujų aplinkybių, susijusių su N. K. , D. M. ir R. B. mokėjimais, pakartotinio mokestinio patikrinimo metu nenustatyta, todėl nėra pagrindo sutikti su sprendime nurodytomis išvadomis. Pareiškėjas nurodo, kad N. K. , D. M. ir R. B. mokėjimai priskirtini kito turto pardavimo pajamoms, tuo tarpu V. V. 2008-01-02 atliktą 1800 Lt mokėjimą Inspekcija priskyrė būtent kito turto pardavimo pajamoms, nors visi šie mokėjimai pasižymi analogiškais kriterijais, todėl vertinti jų skirtingai nėra pagrindo. Nesant priešingų įrodymų, turi būti vadovaujamas mokesčių mokėtojo pateiktais duomenimis ir paaiškinimais.

Pareiškėjas teigia, kad N. K. , D. M. ir R. B. mokėjimai buvo už parduotas automobilio detales. Laikotarpiu nuo 2005 m. spalio mėn. iki 2008 m. sausio mėn. asmeniniam naudojimui internetu Pareiškėjas įsigijo įvairių automobilių detalių. Šių automobilio detalių įsigijimo faktą ir patirtas išlaidas patvirtina mokesčių mokėtojo pavedimai – 2005-10-22 *PAYPAL* *K2 (508,98 Lt); 2005-11-27 *PAYPAL* *MI (979,21 Lt); 2006-04-13 *WI* (1683,24 Lt); 2006-12-04 *T. F.*

(duomenys neskelbtini), (219,00 Eur); 2007-12-29 *PAYPAL *C1* (1226,20 Lt), 2008-01-15 *PAYPAL *C2* (1231,95 Lt). Nurodoma, kad šios automobilių detalės buvo parduotos N. K., D. M. ir R. B. . Pasak Pareiškėjo, automobilio detalių bendra įsigijimo vertė buvo 6385,13 Lt, pardavimo pajamos sudarė 5400 Lt. Parduotos automobilių detalės buvo naudotos, parduotos pigiau nei įsigytos, todėl apmokestinamųjų pajamų už kito turto pardavimą mokesčių mokėtojas neturėjo. Pareiškėjas teigia, kad įvertinus išdėstytas aplinkybes, nėra pagrindo N. K. mokėjimą (1800 Lt) priskirti individualios veiklos pajamoms, o D. M. ir R. B. mokėjimus (iš viso 3600 Lt) – kitoms su darbo santykiais nesusijusioms ir ne individualios veiklos pajamoms, todėl gauta individualios veiklos pajamų suma apskaičiuota klaidingai.

Pareiškėjas teigia, jog sprendime klaidingai apskaičiuotos ir individualios veiklos išlaidos, nes neįvertinti pateikti paaiškinimai ir įrodymai, kad J. S. pervestos sumos turi būti įtrauktos į mokesčių mokėtojo individualios veiklos išlaidas. Nėra ginčo, kad būtent iš Pareiškėjo banko sąskaitos 2008-07-17, 2008-08-27, 2008-11-28 buvo atlikti mokėjimai (iš viso 1500 Lt) J. S. , kuri patvirtino, kad mokėjimai buvo gauti už rašto darbo rengimą. Tyrimo metu nustatyta, kad mokėjimų metu Pareiškėjas teikė konsultavimo paslaugas rašto darbų rengimo klausimais. Nurodytų objektyvių aplinkybių visuma leidžia pagrįstai spręsti, kad 1500 Lt dydžio suma priskirtina prie Pareiškėjos individualios veiklos išlaidų, o Inspekcija nepagrįstai remiasi teiginiais, paremtais daugiau nei 5 metų senumo J. S. prisiminimais. Pareiškėjas nurodo, kad jo kelis kartus teikti argumentai yra nevertinti, nurodant, kad jie nepakankami, neįvardijant ir nenurodant, kokie papildomi dokumentai / duomenys ar pan. turėjo būti pateikti, kad Pareiškėjas įrodytų minėtų mokėjimų priskyrimą veiklos išlaidoms. Todėl Pareiškėjas laikosi pozicijos, kad mokesčių administratorius neatliko jam pavestų funkcijų, nesigilino į situacijos aplinkybes, sprendimą priėmė formaliai ir klaidingai apskaičiavo iš individualios veiklos gautas pajamas ir turėtas išlaidas.

Dėl kito turto perleidimo pajamų ir išlaidų. Pareiškėjas skunde, cituodamas GPMĮ 17 str. 1 d. 27 punkto nuostatas, laikosi pozicijos, kad mokesčių administratorius klaidingai apskaičiavo mokesčius už kito turto perleidimą laikotarpiu nuo 2008-01-01 iki 2012-12-31. Skunde pateikiami paaiškinimai dėl kiekvieno iš patikrinimo akte nurodytų asmenų pavedimų, jų įsigytų prekių ir tų prekių įsigijimo kainos, kurią Pareiškėjas grindžia Pareiškėjo mokėjimo nurodymo įvardijimu, jo suma ir data, pavyzdžiui, 2005-09-04 *PAYPAL *B1* (237,86 Lt), 2005-10-20 *PAYPAL *B1* (342,77 Lt) ir 2005-12-22 *PAYPAL *S1* (1304,26 Lt) iš banko sąskaitos Nr. (duomenys neskelbtini), dėl V. V. parduotų prekių. Detaliai šios aplinkybės yra aptartos Pareiškėjo skunde (3–6 psl.). Visais fizinių asmenų atliktų pavedimų atvejais Pareiškėjas nurodo, kad turto įsigijimo išlaidos buvo didesnės negu gautos turto pardavimo pajamos, todėl jos neapmokestinamos. Taip pat Pareiškėjas laikosi pozicijos, jog prie kitų turto perleidimo pajamų taip pat turi būti priskirtos ir sumos, gautos iš N. K., D. M. ir R. B. , iš viso – 5400 Lt. Nurodoma, kad turto įsigijimo išlaidoms viršijant mokesčių mokėtojo pajamas, gautas perleidus šį turtą, nurodyta suma neapmokestinama. Dėl pajamų iš N. A. Pareiškėjas nurodė, kad su juo sudarytas sandoris buvo atsitiktinis, juo buvo perleisti asmeninio naudojimo daiktai, todėl mokesčių administratorius visiškai nepagrįstai už skaitmeninius ženklus gautas pajamas priskyrė prie su darbo santykiais nesusijusių ir ne individualios veiklos pajamų. Pareiškėjo teigimu, atsižvelgiant į jo patirtas skaitmeninių ženklų įsigijimo išlaidas, nustatyta, jog jos viršijo pajamas, gautas juos perleidus N. A. , todėl 12000 Lt mokėjimas neapmokestinamas.

Pareiškėjas nurodo, kad tyrimo metu nustatyta, kad turtas skunde nurodytiems tretiesiems asmenims buvo parduotas, turtas buvo įsigytas Pareiškėjui patiriant išlaidų. Pareiškėjo teigimu, šias patirtas turto įsigijimo išlaidas patvirtina objektyvūs įrodymai – banko sąskaitų išrašai, kuriuose užfiksuoti Pareiškėjo atlikti mokėjimai. Pareiškėjas pažymėjo, jog Inspekcijos teiginiai, kad jis neįrodė patirtų išlaidų fakto, nes nepateikė 2005–2010 m. *PAYPAL* mokėjimų sistemos dokumentų, yra absurdiški, nes reikalavimas mokesčių mokėtojui saugoti 7–12 metų senumo duomenis yra neproporcingas ir neprotingas. Pareiškėjas nurodo, kad asmeniniais tikslais įsigytą, bet nenaudojamą turtą perleisdamas tretiesiems asmenims, jis jokios naudos neturėjo ir komercinės veiklos nevykdė, todėl jam nekilo pareiga saugoti minėtus dokumentus; už dokumentų neišsaugojimą Pareiškėjui negali kilti ir mokesčių administratoriaus nurodytos

neigiamos pasekmės, ypač atsižvelgiant į tai, kad objektyvūs duomenys, patvirtinantys mokesčių mokėtojo patirtas išlaidas, Inspekcijai pateikti. Šių duomenų kartu su Pareiškėjo pateiktais paaiškinimais pakanka daryti pagrįstas išvadas dėl perleisto turto pajamų ir išlaidų. Todėl Pareiškėjas laikosi pozicijos, kad vadovaujantis GPMĮ 17 str. 1 d. 27 p., jo 2008-01-01–2012-12-31 laikotarpio pajamos, gautos už kito turto pardavimą, priskirtinos neapmokestinamosioms pajamoms, todėl sprendime nurodyti mokėtini mokesčiai Pareiškėjui apskaičiuoti nepagrįstai.

Dėl PSD ir VSD įmokų. Pareiškėjas laikosi pozicijos, kad Inspekcijos jam apskaičiuota 674,53 Eur PSD įmokų suma yra apskaičiuota nepagrįstai, nes suėjo 5 metų PSD įmokų išieškojimo senaties terminas. Skunde nurodyta, kad MAĮ 107 str. 1–2 d. įtvirtinta, kad mokesčio ir su juo susijusių sumų priverstinio išieškojimo senaties terminas yra 5 metai, kuris pradedamas skaičiuoti nuo teisės priverstinai išieškoti mokesčių atsiradimo dienos. Suėjus 5 metų senaties terminui, išieškojimo veiksmai negali būti vykdomi, o mokestinė prievolė pripažįstama pasibaigusia. Vadovaujantis SDĮ 17 str. 9 d., asmenys, nepriklausantys išvardytiems šio straipsnio 1–8 dalyse ir šio įstatymo 6 straipsnio 4 dalyje, kas mėnesį moka už save 9 procentų minimaliosios mėnesinės algos, galiojančios mėnesio, už kurį mokama įmoka, paskutinę dieną, dydžio privalomojo sveikatos draudimo įmokas. Pareiškėjas 2009 m., 2010 m., 2011 m. (aštuonis mėnesius) ir 2012 m. niekur nedirbo ir nebuvo draustas privalomuoju sveikatos draudimu, ši aplinkybė Inspekcijai turėjo būti žinoma visą tikrinamą laikotarpį, nes ji turi galimybę disponuoti šiais duomenimis. Pareiškėjas laikosi pozicijos, kad PSD įmokas nurodytu laikotarpiu jis turėjo mokėti savarankiškai kas mėnesį, iki einamojo mėnesio paskutinės dienos. Tokiu atveju PSD įmokų išieškojimo senaties terminas prasidėjo 2009-02-01, t. y. kitą dieną po to, kai įmoka turėjo būti sumokėta. Būtent 2009-02-01 laikoma mokesčių administratoriaus (ar kito įgalioto asmens) teisės išieškoti privalomojo sveikatos draudimo įmokas atsiradimo diena. Todėl, pasak skundo, įmokų už 2009 m., 2010 m., 2011 m., 2012 m. priverstinio išieškojimo senaties terminai suėjo atitinkamai 2014-02-02, 2015-02-02, 2016-02-02 ir 2017-02-02. Pareiškėjo teigimu, Inspekcija neturi teisės skaičiuoti ir išieškoti PSD įmokų už laikotarpį nuo 2009-01-01 iki 2012-12-31, t. y. už visą laikotarpį, už kurį atliekamas mokestinis patikrinimas, į šiuos argumentus Inspekcija motyvų nepateikė, pripažindama, kad PSD įmokos skaičiuotinos tik už 2010–2012 metus.

Pareiškėjas teigia, kad Inspekcija perskaičiavo VSD įmokas, tačiau sprendime konkrečiai nenurodė, kokią tiksliai sumą Pareiškėjas turi sumokėti (10–11 psl.), tuo buvo pažeista Lietuvos Respublikos viešojo administravimo įstatymo (toliau – VAĮ) 8 str. 2 dalis. Todėl Pareiškėjas laikosi pozicijos, kad įvertinus argumentus dėl netinkamo GPM apskaičiavimo, atitinkamai turi būti perskaičiuojamos ir Pareiškėjui tenkančios VSD įmokos.

Dėl baudos ir bendradarbiavimo. Pareiškėjas laikosi pozicijos, kad jam apskaičiuotos ir nurodytos sumokėti baudos nepagrįstos. Be to, baudos nepagrįstos dar ir todėl, kad Inspekcija nepagrįstai skyrė 50 proc. baudą. Kadangi baudos dydis sprendime iš esmės motyvuojamas tuo, kad mokesčių mokėtojas nebendradarbiavo su mokesčių administratoriumi, nevykdė nurodymų, padarė kelis pažeidimus, todėl Pareiškėjas teigia, kad nurodytos aplinkybės neatitinka tikrovės ir jomis vadovautis pasirenkant baudos dydį nėra pagrindo. Pareiškėjas motyvus dėl tariamo nebendradarbiavimo su Inspekcija jau yra išdėstęs, jie yra mokestinio patikrinimo medžiagoje, todėl šiame skunde jų nebekartoja. Apibendrinant pabrėžta, kad visi paaiškinimai, duomenys ir dokumentai, reikalingi visapusiškam, teisėtam ir teisingam sprendimui priimti Inspekcija buvo pateikti ir jei pati Inspekcija nesugebėjo tuo pasinaudoti arba nesinaudojo savo teisėmis, arba nevykdė savo pareigų, Pareiškėjas dėl to negali būti atsakingas.

Taip pat atkreiptas dėmesys ir į mokesčių administratoriaus nenuoseklumą skiriant baudas. Vilniaus AVMI 2016-01-06 sprendime dėl patikrinimo akto tvirtinimo Nr. (4.65)-FR()682-3 buvo skirta 30 proc. bauda (Vilniaus AVMI teiginiai dėl baudos skyrimo iš esmės buvo analogiškai sprendime išdėstytiems teiginiams dėl baudų), todėl Pareiškėjui nesuprantama, kodėl Inspekcija, vadovaudamasi analogiškais argumentais, skyrė 50 proc. baudą.

Dėl delspinigių. Pareiškėjui nėra aiški delspinigių apskaičiavimo tvarka ir terminai, be to, Inspekcijos 2017-05-12 patikrinimo akte delspinigiai apskritai nebuvo skaičiuojami. Pareiškėjas nurodo, kad delspinigių skaičiavimą reglamentuojančiuose teisės aktuose

imperatyviai nurodyta, kad delspinigiai negali būti skaičiuojami už daugiau nei 180 dienų, tai yra mokesčių administratoriaus išieškomiems delspinigiams iš esmės taikomas bendrasis Lietuvos Respublikos teisėje įtvirtintas 6 mėnesių senaties terminas. Pareiškėjas, atsižvelgdamas į GPM ir PSD įmokų, delspinigių apskaičiavimo lenteles, teigia, kad šios teisės normos buvo pažeistos.

Dėl mokestinio patikrinimo perdavimo. Pareiškėjas laikosi pozicijos, kad visas mokesčių administratoriaus vykdomas mokestinis patikrinimas apskritai yra neteisėtas ir turi būti nedelsiant nutrauktas, nes Pareiškėjui nėra žinoma, kada ir koku pagrindu mokestinis patikrinimas iš Vilniaus AVMI (vietos mokesčių administratoriaus) buvo perduotas Inspekcijai (centriniam mokesčių administratoriui). Pasak Pareiškėjo, ši aplinkybė apribojo Pareiškėjo teisę ginti savo pažeistas teises, nes atėmė teisę į vieną ikiteisminę mokestinių ginčų nagrinėjimo instanciją. T. y. jei mokestinis patikrinimas būtų vykdomas vietos mokesčių administratoriaus, mokesčių mokėtojas, nesutikdamas su sprendimu, turėtų teisę kreiptis į centrinį mokesčių administratorių ir vėliau į Mokestinių ginčų komisiją. Šiuo atveju mokesčių mokėtojas priverstas iš karto kreiptis į Mokestinių ginčų komisiją, tai yra iš jo atimta teisė išspręsti ginčą centiniame mokesčių administratoriuje. Pareiškėjo teigimu, tokiu atveju sprendimas perduoti mokestinį patikrinimą turėjo būti kruopščiai, išsamiai motyvuotas. Pareiškėjas nurodo, kad jokio panašaus pobūdžio sprendimo nei iš vietos mokesčių administratoriaus, nei iš centrinio mokesčių administratoriaus jis nėra gavęs. Sprendimas perduoti mokestinį patikrinimą buvo priimtas akivaizdžiai piktnaudžiaujant įgaliojimais – siekiant visiškai kitų nei teisės aktuose numatytų tikslų (VAĮ 3 str. 4 p.), todėl, pasak skundo, visas centrinio mokesčių administratoriaus vykdytas patikrinimas yra neteisėtas *ab initio*. Dėl išdėstytų priežasčių neteisėtas ir jo pagrindu priimtas sprendimas. Remdamasis aptartais motyvais, Pareiškėjas prašo panaikinti Inspekcijos 2017-07-27 sprendimą dėl patikrinimo akto tvirtinimo Nr. (21.131-31-5) FR0682-299 visa apimtimi, perduoti ginčą Inspekcijai nagrinėti iš naujo – įpareigojant grąžinti mokestinį patikrinimą vykdyti Vilniaus AVMI.

Mokestinių ginčų komisija prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės (toliau – Komisija), įvertinusi ginčo bylos medžiagą, konstatuoja, jog Pareiškėjo skundas tenkintinas iš dalies, Inspekcijos sprendimas keistinas dalyje dėl Pareiškėjui skirtų baudų dydžio.

Ginčas tarp šalių kilo dėl papildomai Pareiškėjui už 2008 m., 2009 m. ir 2011 m. apskaičiuotų 1017,43 Eur GPM, ir 674,53 Eur PSD įmokų bei su šiais mokesčiais (įmokomis) susijusių delspinigių ir baudų sumų. Mokesčių administratorius minėtus mokesčius apskaičiavo po atlikto pakartotinio Pareiškėjo patikrinimo, konstatavęs aplinkybes, kad Pareiškėjas: 1) nustatyta tvarka ir terminais neinformavęs mokesčių administratoriaus ir neįregistravęs individualios veiklos ar neįsigijęs verslo liudijimo, 2008 metų sausio–kovo mėn. vykdė prekybą rašto darbais, metodine medžiaga bei konsultacijomis rašto darbų rašymo klausimais ir gavo 18400 Lt pajamas bei patyrė 15000 Lt išlaidas, t. y. gavo 3400 Lt apmokestinamųjų pajamų; 2) 2008–2012 m. gavo 24808,73 Lt kito turto pardavimo pajamas (2008 m. gavo 9755 Lt, 2009 m. – 80 Lt, 2010 m. – 1280 Lt, 2011 m. – 12293,73 Lt, 2012 m. – 1400 Lt), laikant, kad įsigijimo išlaidų Pareiškėjas nepatyrė, nes nepagrindė 2005–2010 metų *PAY PAL* elektroninių mokėjimų atsiskaitymo sistemos sąskaitų išrašų ryšio su gautomis pajamomis; 3) 2008 m. į atsiskaitomąją sąskaitą gavo 3600 Lt (1800 Lt iš D. M. 2008-01-23 + 1800 Lt R. B. 2008-01-31) ir 2009 m. – 12000 Lt (iš N. A. 2009-06-11) kitų su darbo santykiais nesusijusių ir ne individualios veiklos pajamas.

Pareiškėjas skunde pateikia išsamius nesutikimo su Inspekcijos sprendimu motyvus, nurodydamas, kad mokesčių administratorius, pripažindamas jam individualios veiklos pajamas, prie jų nepagrįstai priskyrė dalį fizinių asmenų mokėjimų (N. K. , D. M. ir R. B.), nes jie priskirtini prie kitų turto perleidimo pajamų, kaip atlikti už parduotas automobilio detales. Be to, Pareiškėjas taip pat laikosi pozicijos, kad mokesčių administratorius klaidingai apskaičiavo mokesčius ir už kito turto perleidimą laikotarpiu nuo 2008-01-01 iki 2012-12-31, paaiškindamas, kad visais atvejais Pareiškėjo asmeniniais tikslais įsigyto turto išlaidos (taip pat ir automobilių detalių) buvo didesnės negu asmenų atliktais pavedimais gautos to turto pardavimo pajamos,

todėl jos turi būti neapmokestinamos. Pareiškėjo nuomone, objektyvūs duomenys, patvirtinantys jo patirtas išlaidas, yra mokėjimų nurodymų datos, paskirtis ir sumos, ir šių duomenų kartu su Pareiškėjo pateiktais paaiškinimais pakanka daryti išvadas dėl perleisto turto pajamų ir išlaidų. Pareiškėjo nuomone, klaidingai buvo apskaičiuotos jo gautos individualios veiklos pajamos, nes neįtrauktos visos individualios veiklos išlaidos. Pareiškėjas tvirtina, kad mokesčių administratorius neatliko jam pavestų funkcijų, nesigilino į situacijos aplinkybes, sprendimą priėmė formaliai ir klaidingai apskaičiavo iš individualios veiklos bei iš kito turto perleidimo gautas pajamas ir turėtas išlaidas, todėl prašo Inspekcijos sprendimą panaikinti. Taip pat Pareiškėjas pasisakė dėl mokesčių administratoriaus, jo nuomone, nepagrįstai apskaičiuotų PSD ir VSD įmokų, suėjus 5 metų senaties terminui, bei pateikė nesutikimo motyvus dėl skirtos baudos dydžio ir delspinigių skaičiavimo termino. Pareiškėjas nurodo, jog mokesčių administratorius padarė procedūrinį pažeidimą, kai atliekamą mokestinį patikrinimą iš Vilniaus AVMI (vietos mokesčių administratoriaus) perdavė Inspekcijai (centriniam mokesčių administratoriui), todėl tvirtina, kad buvo apribota jo teisė į gynybą, ir prašo panaikinti Inspekcijos 2017-07-27 sprendimą ir perduoti ginčą Inspekcijai nagrinėti iš naujo, įpareigojant grąžinti mokestinį patikrinimą vykdyti Vilniaus AVMI.

Dėl procedūrinių teisės normų pažeidimų. Iš bylos medžiagos matyti, kad Vilniaus AVMI pagal 2016-06-10 pavedimą tikrinti Nr. (4.65)FR0773-1702 pradėjo pakartotinį Pareiškėjo mokestinį patikrinimą, kurio tema – gyventojų pajamų mokestis, bei 2016-08-12 priedu Nr. (4.65)FR0773-2145 mokesčio patikrinimo tema papildyta – VSD ir PSD įmokos. Patikrinimo aktą Nr. (21.60-32)FR0680-209, kuriuo buvo užbaigtas Pareiškėjo mokesčio patikrinimas, 2017-05-12 surašė Inspekcija. Sprendimą dėl patikrinimo akto tvirtinimo, išnagrinėjusi Pareiškėjo 2017-06-28 pateiktas 2017-06-26 pastabas dėl surašyto patikrinimo akto, taip pat priėmė Inspekcija (centrinis mokesčių administratorius). Komisijos duomenimis, nuo 2016-11-01 buvo užbaigta mokesčių administratoriaus įstaigose vykdyta Inspekcijos ir Vilniaus AVMI reorganizacija, t. y. 2016-06-23 Inspekcijos viršininko įsakymu Nr. V-341 „Dėl Vilniaus apskrities valstybinės mokesčių inspekcijos struktūros patvirtinimo“ nuo 2016-11-01 panaikintas Vilniaus AVMI Kontrolės departamentas, kuris prijungtas prie Inspekcijos ir nuo 2016-11-01 išgaliojo Inspekcijos viršininko 2006-09-15 įsakymo Nr. V-305 „Dėl Valstybinės mokesčių inspekcijos prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos struktūros patvirtinimo“ pakeitimas (Inspekcijos viršininko 2016-06-23 įsakymas „Dėl Valstybinės mokesčių inspekcijos prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos viršininko 2006 m. rugsėjo 15 d. įsakymo Nr. V-305 „Dėl Valstybinės mokesčių inspekcijos prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos struktūros tvirtinimo“ pakeitimo“). Atsižvelgiant į aukščiau nurodytus teisės aktus, Vilniaus AVMI pareigūnų atliekami kontrolės veiksmai, dėl kurių iki Vilniaus AVMI Kontrolės departamento prijungimo prie Inspekcijos Kontrolės departamento nebuvo surašyti patikrinimo aktai ir priimti sprendimai dėl patikrinimo akto tvirtinimo, po struktūrinių pasikeitimų buvo vykdomi ir tvirtinami Inspekcijos, vadovaujantis MAĮ 128 ir 132 straipsnių nuostatomis. Atitinkamai, pasisakydama dėl Pareiškėjo nurodomų procedūrinių pažeidimų, Komisija akcentuoja, kad MAĮ 25 str. 2 dalyje nustatyta, jog kitos centrinio mokesčių administratoriaus funkcijos nurodytos jo nuostatuose, šiame bei kituose įstatymuose ir jų lydinčiuose teisės aktuose. Taigi, centrinis mokesčių administratorius gali atlikti visas pagal šį įstatymą vietos mokesčių administratoriaus kompetencijai priskirtas funkcijas, jeigu tai yra nustatyta centrinio mokesčių administratoriaus nuostatuose. Tiek centriniam, tiek vietos mokesčių administratoriui yra suteikta mokesčių apskaičiavimo, deklaravimo ir sumokėjimo teisingumo kontrolės funkcija (MAĮ 25 str. 1 d. 7 punktas, 26 str. 1 d. 7 punktas). Tokia pati centriniam mokesčių administratoriui priskirtina funkcija yra nustatyta ir Finansų ministro 1997-07-29 įsakymu Nr. 110 „Dėl Valstybinės mokesčių inspekcijos prie Finansų ministerijos nuostatų patvirtinimo“ (šiam ginčui aktuali redakcija) patvirtintų Inspekcijos nuostatų 9.9 punkte. Šios nuostatos lemia, kad procedūras, susijusias su mokesčių apskaičiavimo, deklaravimo, sumokėjimo kontrole turi teisę atlikti abu mokesčių administratoriai (centrinis / vietos). Papildomai pasisakant dėl Pareiškėjo nurodomos pažeistos teisės – pasinaudoti kitokia ikiteisminio ginčų nagrinėjimo tvarka, t. y. patikrinimą vykdytius vietos mokesčių administratoriui, jis būtų turėjęs galimybę

kreiptis į centrinį mokesčių administratorių ir tik po to į teismą, pažymėtina, kad MAĮ 145 str. nustato, kad mokestiniams ginčams pagal MAĮ 2 str. 22 dalį yra privaloma ikiteisminė ginčo nagrinėjimo procedūra. Pagal MAĮ IX skyriuje įtvirtintas nuostatas, reglamentuojančias mokestinio ginčo procedūrą ir atskirų institucijų nagrinėtinus mokestinius ginčus (MAĮ 150, 151 str.), konstatuotina, kad MAĮ įtvirtina *vieną privalomą* ikiteisminių ginčų instanciją, kuria privalo pasinaudoti mokesčių mokėtojas, siekiantis tolesnės teisminės gynybos, tai yra mokėtojas privalo kreiptis arba į centrinį mokesčių administratorių, arba į Komisiją, po kurių, kaip ikiteisminės instancijos priimtų sprendimų, mokėtojas gali kreiptis teisminės gynybos. Įstatymų leidėjas yra numatęs, kad nepriklausomai nuo to, koks mokesčių administratorius (centrinis ar teritorinis) yra įforminęs patikrinimo aktą, mokesčių mokėtojas privalomai turi pasinaudoti *tik viena* ikiteisminio ginčo stadija (antrąja institucija mokesčių mokėtojas gali pasinaudoti tuo atveju, jeigu ginčas yra inicijuojamas dėl vietos mokesčių administratoriaus sprendimo dėl patikrinimo akto tvirtinimo ir ginčo nagrinėjimo antroje ikiteisminį ginčą nagrinėjančioje institucijoje pageidauja pats mokesčių mokėtojas); kiekvienoje iš institucijų (Inspekcijoje ar Komisijoje) skundo nagrinėjimas trunka panašų laiką, kiekvienoje iš jų ginčo nagrinėjimas yra nemokamas. Todėl Komisija neturi teisinio pagrindo situaciją, kai patikrinimo aktą patvirtinus centriniam mokesčių administratoriui ir jam negalint būti ikiteisminio ginčo šalimi, mokesčių mokėtojas turi kreiptis į kitą MAĮ nustatytą instituciją, kuriai įstatymu yra priskirta ikiteisminio mokestinio ginčo nagrinėjimo funkcija, vertinti kaip pažeidžiančią Pareiškėjo teises, ar operatyvumo ir visapusiškumo principus, nes ginčo atveju sprendimas dėl patikrinimo akto tvirtinimo buvo priimtas MAĮ 132 str. 4 dalyje nustatytais terminais, o mokestinio ginčo nagrinėjimo trukmė Komisijoje nesiskiria nuo maksimalios ginčo trukmės centrinio mokesčių administratoriaus įstaigoje. Ginčo atveju, Pareiškėjas, kreipdamasis į Komisiją, naudojami privaloma ikiteisimine ginčo tvarka, po kurios jis taip pat turi teisę kreiptis į teismą, todėl Pareiškėjo skundo motyvai dėl jo teisių pažeidimo / apribojimo, atsižvelgiant į paties Pareiškėjo skunde išdėstytą poziciją dėl netinkamo Inspekcijos požiūrio ir vertinimo, vertinant Pareiškėjo pastabas ir atsikirtimus, bei tai, kad skundžiamas sprendimas priimtas jau po pakartotinio mokestinio patikrinimo (kurio metu Pareiškėjas turėjo galimybę teikti papildomus įrodymus ir motyvuoti savo poziciją), yra formalūs ir nesudaro pagrindo pripažinti, kad surašant patikrinimo aktą, priimant sprendimą dėl patikrinimo akto tvirtinimo centriniam mokesčių administratoriui, o ne vietos mokesčių administratoriui, buvo pažeistos pagrindinės procedūros, turėjusios užtikrinti objektyvų aplinkybių įvertinimą ir sprendimo pagrįstumą. Komisija nemato teisinio pagrindo naikinti Inspekcijos sprendimą dėl šių Pareiškėjo skunde nurodytų procedūrinių pažeidimų.

Dėl faktinių aplinkybių vertinimo. Iš Pareiškėjo skundo matyti, kad ginčas tarp šalių vyksta ne dėl teisės aiškinimo klausimų, bet dėl faktinių aplinkybių Pareiškėjui tikrinamuoju 2008–2012 m. laikotarpiu į asmenines banko sąskaitas gavus pinigines lėšas iš fizinių ir juridinių asmenų vertinimo, todėl Komisija, pasisakydama dėl Inspekcijos sprendimo dėl patikrinimo akto tvirtinimo pagrįstumo, nekartodama skundžiamame sprendime, Komisijos sprendimo nustatomojoje dalyje detaliam aptartų mokesčių administratoriaus taikytų teisės nuostatų ir sutikdama su jų aiškinimu, šiame sprendime pasisakys, atsižvelgdama į Pareiškėjo skundo motyvus.

Pažymėtina, jog pakartotinis patikrinimas inicijuotas pagal Inspekcijos 2016-04-29 sprendimą Nr. 68-106 dėl Pareiškėjo 2016-02-12 skunde (Vilniaus AVMI gautas 2016-02-19 reg. Nr. 262-5) įvardintų konkrečių jo atliktų mokėjimo pavedimų (banko sąskaitų numeriai, datos, sumos, asmenys), kuriais Pareiškėjas grindė paaiškinimus, jog galimai jis patyrė išsigijimo išlaidas, t. y. centriniam mokesčių administratoriui kilus abejonių dėl Vilniaus AVMI nustatytų pajamų 2008 m., 2009 m., 2011 m. dydžių, todėl buvo nurodyta kompleksiskai nustatyti bei įvertinti Pareiškėjo atliktus veiksmus su prekėmis ir paslaugomis (mokėjimo pavedimai, jų ryšys su parduotomis prekėmis (pagrindimas). Pareiškėjas minėtame skunde Inspekcijai laikėsi pozicijos, jog N. K. (2008-01-07), D. M. (2008-01-23) ir R. B. (2008-01-31) atlikti mokėjimo pavedimai po 1800 Lt į jo sąskaitą banke nepriskirtini individualios veiklos pajamoms, nes minėtos mokesčių mokėtojos pavedimus atliko už joms parduotas Pareiškėjo nuo 2005 m. spalio mėn. iki 2008 m. sausio mėn. internetu asmeniniam naudojimui įsigytas automobilių detales už

5400 Lt (2005-10-22 *PAYPAL* * *K2* (508,98 Lt), 2005-11-27 *PAYPAL* * *MI* (979,21 Lt), 2006-04-13 *WI* (1683,24 Lt), 2006-12-04 *T. F.* (duomenys neskelbtini), (219,00 Eur), 2007-12-29 *PAYPAL* * *CI* (1226,20 Lt), 2008-01-15 *PAYPAL* * *CI* (1231,95 Lt). Pareiškėjas teigė negavęs apmokestinamųjų kito turto perleidimo pajamų, nes jo asmeniniam naudojimui arba išankstiniu susitarimu (be atlygio) internetu 2005 m., 2008 m., 2010 m. įsigytos įvairios prekės už 41281,66 Lt (1884,89 Lt + 3810,86 Lt + 2196,00 Eur (7582,35 Lt) + 600 Lt + 816,74 Lt + 13906,75 Lt + 11691,06 Lt + 989,01 Lt (Pareiškėjas pateikė savo banko sąskaitų išrašų ištraukas apie konkrečius mokėjimus internetu per įvairias pinigų pervedimo sistemas (pavyzdžiui: *PAYPAL*, *BIDPAY* ir kt.), jų datas, sumas) buvo parduotos (perduotos) 2008–2011 m. V. V. , V. B. , N. S. , E. A. , S. B. , N. A. , „S1“, M. R. , Š. B. pigiau (minėti asmenys atitinkamai iš viso Pareiškėjui pervedė į banko sąskaitas 34128,73 Lt, t. y. 1800 + 3035 + 3900 + 300 + 800 + 12000 + 11094,73 + 399 + 800) nei įsigyti. Taip pat Pareiškėjas teigė, kad J. S. mokėjimo pavedimais 2008 m. pervesta 1500 Lt (500 + 300 + 700) suma turėjo būti įskaityta į patirtas individualios veiklos išlaidas, nes J. S. Vilniaus AVMI pateiktame paaiškinime patvirtino, kad tai buvo atsiskaitymas už jos rašto darbus.

Kaip matyti iš bylos medžiagos, Pareiškėjas nei pirminio, nei pakartotinio patikrinimo metu nevykdė mokesčių mokėtojams MAĮ 40 straipsnyje nustatytų pareigų, nes nuolat ir tendencingai neteikė su atliekamu patikrinimu susijusių duomenų ir paaiškinimų (Pareiškėjui jo deklaruojamu gyvenamosios vietos adresu: (duomenys neskelbtini), ir el. paštu (duomenys neskelbtini), buvo nuolat siunčiami mokesčių administratoriaus nurodymai, pavyzdžiui: 2014-02-07 Nr. (11.48)-FR0706-934, 2014-11-21 Nr. (11.48)-FR0706-9260, 2015-03-16 Nr. (11.48)-FR0706-1614, 2016-06-20 Nr. (11.48)-FR0706-6819, 2016-07-26 Nr. (11.48)-FR0706-8567, 2017-01-13 Nr. (21.75-32)FR0706-643, pateikti informaciją, susijusią su atliekamu patikrinimu, Pareiškėjui skirti dokumentai taip pat buvo talpinami *Mano VMI* portale), taip pat neteikė ir mokesčio deklaracijose nedeklaravo mokesčių administratoriaus patikrinimo metu nustatytų pajamų į sąskaitas nei kaip apmokestinamųjų, nei kaip neapmokestinamųjų (GPMĮ nustatyta tvarka). Tuo tarpu tam, jog Pareiškėjo į banko sąskaitas gautus pinigus būtų galima priskirti neapmokestinamoms GPM pajamoms, turėtų būti pateikti pakankami įrodymai, patvirtinantys, kad tai nėra fizinio asmens pajamos arba tai yra neapmokestinamos pajamos. LVAT praktikoje ne kartą yra akcentuota, jog pareiga pagrįsti minėtas aplinkybes tenka mokesčių mokėtojui (pavyzdžiui: 2012-05-24 nutartis Nr. A-442-1601/2012, 2016-08-02 nutartis adm. byloje Nr. A-2626-575/2016, 2017-09-14 nutartis adm. byloje Nr. A-982-438/2017). Pakartotinio patikrinimo metu buvo vertinti Pareiškėjo 2016-02-12 skunde nurodyti motyvai, siekiant nustatyti tikrąjį jo gautų pajamų pervedimo tikslą ir pagrindą, taip pat Pareiškėjo tikrinamuoju laikotarpiu perleistų prekių įsigijimą patvirtinančius dokumentus. Pastebėtina, kad nepagrįsti yra Pareiškėjo skundo argumentai, jog Inspekcijos reikalavimas pateikti 2005–2010 m. *PAYPAL* mokėjimų sistemos dokumentus yra absurdiškas, nes reikalavimas mokesčių mokėtojui saugoti 7–12 metų senumo duomenis yra neproporcingas ir neprotingas. Šiame kontekste akcentuotina, kad Pareiškėjo pareiga mokėti GPM pirmiausiai atsiranda pagal GPMĮ – kaip gyventojui, gavusiam pajamų, būtent pagal įstatymą atsiranda pareiga nustatyta tvarka deklaruoti gautas pajamas ir mokėti gyventojų pajamų mokestį (GPMĮ 3 str., 5 str. 1 dalis). Iš minėtos gyventojų pareigos mokėti įstatyme nustatytą mokestį nuo įstatyme nustatytų apmokestinamųjų gyventojų gautų pajamų neabejotinai atsiranda taip pat mokesčio mokėtojo pareiga turėti įrodymus, patvirtinančius, kad jis gavo atitinkamas neapmokestinamas pajamas, arba, kad tai nėra pajamos, t. y. įrodymus, patvirtinančius gautų pajamų apskaičiavimą. Minėti įrodymai turėtų būti pateikiami mokesčių administratoriui, jeigu kyla abejonė dėl mokesčio mokėtojo deklaruojamo ir mokamo mokesčio. Nagrinėjamu atveju, mokesčių administratoriui Pareiškėjo mokestinio tyrimo metu (2013-12-31 ataskaita Nr. 479-120) kilus abejonėms dėl mokesčių mokėtojo nedeklaruoto mokesčio (GPM) buvo pradėtas Pareiškėjo mokestinis patikrinimas, kurio metu iš Pareiškėjo buvo reikalauta pateikti įrodymus, patvirtinančius, kad jis negavo tokių pajamų, kurios turi būti apmokestintos pagal įstatymą (pavyzdžiui, minėtas 2014-02-07 administratoriaus nurodymas Nr. (11.48)-FR0706-934 ir kt.). Pareiškėjas, gavęs į sąskaitą pinigines lėšas, turėjo turėti įrodymus, patvirtinančius, kad tai nėra pajamos, kurios turi būti apmokestintos pagal GPMĮ. Tačiau iš bylos

medžiagos matyti, jog Pareiškėjas be 2016-02-12 skunde nurodytų argumentų, kuriuos vėliau pakartotoj Inspekcijai 2017-06-26 pastabose ir skunde Komisijai, daugiau jokių duomenų ir įrodymų neteikė.

Mokesčių administratorius, pakartotinio patikrinimo metu konstatavęs, kad Pareiškėjo 2008 m. vykdyta rašto darbų, metodinės medžiagos pardavimo bei konsultacijų rašto darbų klausimais teikimo veikla atitinka visus individualios veiklos požymius pagal GPMĮ 10 straipsnį (savarankiškumo, tęstinumo, siekis gauti pajamų ar kitokios ekonominės naudos), vertino, kad Pareiškėjo nuo 2008-01-01 iki 2008-03-13 į sąskaitą gautos 18400 Lt pajamos iš devynių fizinių asmenų (L. Š. , K. Š. , O. V. (J.), A. B. , S. S. , I. Z. , E. Č. , A. G. , N. K.) priskirtinos pajamoms, gautoms iš individualios veiklos bei buvo atitinkamai apmokestintos (GPMĮ 18 str. 1 dalis, 6 str. 3 dalis), iš šių pajamų atėmus joms uždirbti patirtas, pervedant keturiems fiziniams asmenims (T. B. , J. K. , V. T. ir I. N. (G.) pinigines lėšas, 15000 Lt išlaidas. Tai yra mokesčių administratorius neatsižvelgė į Pareiškėjo argumentus dėl jo iš N. K. 2008-01-07 gautų 1800 Lt pajamų ir vertino jas kaip iš individualios veiklos gautas apmokestinamas pajamas, nes ji, kaip ir kiti likę 8 asmenys, 2017-01-31 paaiškinime Inspekcijai patvirtino, jog iš Pareiškėjo pirko su rašto darbų rašymu susijusias paslaugas ir paneigė pirkusi automobiliams skirtas detales. Tuo tarpu Pareiškėjas savo pozicijai dėl iš N. K. gautų 1800 Lt pajamų nepriskyrimo individualios veiklos pajamoms tik nurodė banko sąskaitas, iš kurių daryti pavedimai per *PAY PAL* elektroninių mokėjimų atsiskaitymo sistemą neva įsigyjant automobilių detales, tačiau jų nedetalizavo ir nepateikė jokių konkrečių prekių įsigijimą patvirtinančių dokumentų, t. y. nepateikė atitinkamų įrodymų, kad N. K. iš Pareiškėjo įsigijo kitas prekes, o ne rašto darbus. Iš byloje esančių Pareiškėjo banko sąskaitų išrašų matyti, jog iš Pareiškėjo nurodytų 2005-10-22, 2005-11-27, 2006-04-13, 2006-12-04, 2007-12-29, 2008-01-15 mokėjimų vienas buvo atliktas tikrinamuoju laikotarpiu, t. y. pastarasis mokėjimas (1231,95 Lt) išskaitytas 2008-08-17 iš Pareiškėjo sąskaitos, esančios AB SEB banke, jo paskirtyje nurodyta: „PAYPAL *C1, 4029357733, US (atsiskaitymo data 2008-01-15)“. Pažymėtina, jog analogiško tipo informacija yra nurodyta ir kituose sąskaitų išrašuose apie Pareiškėjo atliktus mokėjimų pavedimus, kuriais Pareiškėjas grindžia patirtas išlaidas. Tačiau iš pacituotame sąskaitos išrašo nurodytų duomenų nėra galimybės spręsti, už ką konkrečiai mokėjimas atliktas ir kaip jis sietinas su N. K. Pareiškėjui 2008-01-07 atliktu pavedimu (taip pat ir kitų asmenų (pavyzdžiui: D. M. , R. B.) Pareiškėjui atliktais pinigų pervedimais į sąskaitas, kurių atžvilgiu, pasak skundo, minėtas 2008-01-15 bankinis pinigų pavedimas galėtų būti vertinamas kaip patvirtinantis parduotų prekių įsigijimo išlaidas). Įvertinus mokesčių administratoriaus iniciatyva surinktą medžiagą, darytina išvada, jog Pareiškėjas nepagrindė jo nurodytų įvairiais laikotarpiais atliktų mokėjimų ryšio su gautomis iš N. K. pajamomis ir nepaneigė N. K. Vilniaus AVMI 2017-01-31 pateiktame paaiškinime pateiktų duomenų apie 2008 m. Pareiškėjui sumokėtą 1800 Lt avansą už užsakytą magistro darbą, kurio negavo (nurodė, jog avansas nebuvo sugražintas). Todėl darytina išvada, kad Inspekcija pagrįstai konstatavo, kad pinigines lėšas buvo pervestos vykdant bakalauro ir magistro darbų rašymo, metodinės medžiagos bei konsultacijų teikimo individualią veiklą.

Taip pat mokesčių administratorius, remdamasis J. S. 2013-11-27 Vilniaus AVMI pateiktu paaiškinimu, Pareiškėjo 2008–2012 m. laikotarpio banko sąskaitų išrašu ir Pareiškėjui nepateikus įrodymų, kad už J. S. atliktą darbą jam buvo atsiskaityta grynaisiais, Pareiškėjo J. S. sumokėtos 1500 Lt (2008-07-17 mokėjimo pavedimu pervesta 500 Lt, 2008-08-27 – 300 Lt, 2008-11-28 – 700 Lt) sumos nepriskyrė prie individualios veiklos išlaidų. Pareiškėjas nepagrįstai skunde Komisijai nurodo, jog Inspekcija neįvardijo ir nenurodė, kokie papildomi dokumentai / duomenys ar panašiai turėjo būti pateikti, kad Pareiškėjas įrodytų jo 2008 m. pervestų piniginių lėšų J. S. priskyrimą individualios veiklos išlaidoms, nes mokesčių administratoriaus nurodymuose (pavyzdžiui, 2016-06-20 Nr. (11.48)-FRO706-6819) Pareiškėjui konkrečiai nurodyta paaiškinti, kokių tikslu, kokių sandorių pagrindu buvo atlikti piniginių lėšų pervedimai J. S. , pateikiant sandorius patvirtinančius, juridinę galią turinčius dokumentus ir nurodyti šių sandorių aplinkybes. Pareiškėjas viso mokesčio patikrinimo ir ginčo nagrinėjimo metu apsiribojo abstrakčiais paaiškinimais, jog 1500 Lt dydžio suma priskirtina prie jo individualios veiklos išlaidų, nepateikdamas jokių konkrečių įrodymų, kam ir kada buvo panaudotas iš J. S.

įsigytas darbas. J. S. 2013-11-27 paaiškinime Vilniaus AVMI nurodė, jog į ją kreipėsi vaikiną pavarde „B1“ ir paprašė parašyti darbą, išankstiniai apmokėjimai už darbą buvo atlikti iš Pareiškėjo banko sąskaitos. Atliktos Pareiškėjo banko sąskaitų išrašų analizės metu nenustatyta, kad asmuo „B1“ būtų atsiskaitęs su Pareiškėju (patikrinimo akto 8 psl.), Pareiškėjas tokių įrodymų į bylą taip pat nepateikė. GPMĮ 18 str. 1 d. nurodyta, kad nuolatinio Lietuvos gyventojų, kuris verčiasi individualia veikla, leidžiamais atskaitymais laikomos su per mokestinį laikotarpį faktiškai gautomis arba uždirbtomis individualios veiklos pajamomis susijusios nuolatinio Lietuvos gyventojų patirtos įprastinės šiai veiklai išlaidos. Todėl mokesčių administratoriui iš byloje esančių duomenų nenustačius, kad Pareiškėjas už J. S. parašytą rašto darbą būtų gavęs pajamų, pagrįstai (GPMĮ 18 str. 1 dalis) jo sumokėtos 1500 Lt sumos neįskaitė į individualios veiklos išlaidas.

Iš byloje esančių duomenų matyti, jog mokesčių administratorius nustatęs, kad Pareiškėjas 2008–2012 m. laikotarpiu į banko sąskaitą iš fizinių ir juridinių asmenų (V. V. , V. B. , N. S. , E. A. , S. B. , A. V. , E. K. (U.), M. R. , Š. B. , „S1“) gavo 24808,73 Lt kito turto pardavimo pajamas (2008 m. gavo 9755 Lt, 2009 m. – 80 Lt, 2010 m. – 1280 Lt, 2011 m. – 12293,73 Lt, 2012 m. – 1400 Lt) bei, Pareiškėjui nepateikus 2005–2010 metų *PAY PAL* ar kitų elektroninių mokėjimų atsiskaitymo sistemų, per kurias atliktais mokėjimų pavedimais jis grindė patirtas įsigijimo išlaidas, išrašų bei jų nedetalizavus, sprendė, kad mokesčių mokėtojas nepagrindė 2016-02-12 skunde ir 2017-06-26 pastabose nurodytų bankinių mokėjimų ryšio su gautomis kito turto pardavimo pajamomis. Skunde Komisijai Pareiškėjas taip pat prie kiekvieno iš aukščiau nurodytų jam į sąskaitas pavedimus atlikusių asmenų pateikia savo banko sąskaitų numerius, datas, sumas, kuriais grindžia patirtas parduotų prekių įsigijimo išlaidas. Kaip vienas iš nurodytų mokėjimų pavyzdys paminėtinas, Pareiškėjo teigimu, N. S. nupirktų automobilio detalių įsigijimą pagrindžiantis Pareiškėjo AB „Swedbank“ banko sąskaitos Nr. (duomenys neskelbtini) mokėjimo nurodymas 2008-05-15 „(duomenys neskelbtini)“, kuriuo sumokėta 2196,00 Eur suma. Analizuojant Pareiškėjo skunde ir banko sąskaitos išrašė nurodytą Pareiškėjo atliktų mokėjimų informaciją, darytina išvada, jog ji yra visiškai neinformatyvi, iš kurios negalima spręsti kaip šiuo mokėjimu Pareiškėjo įsigytos prekės yra sietinos su N. S. jam pervestomis lėšomis (N. S. 2013-11-13 paaiškinime Panevėžio AVMI nurodė, jog Pareiškėjas jam pardavė savo automobilio detales, t. y. jokių internetinių pirkimų neužsakinėjo), visa ar tik dalis šio mokėjimo buvo skirta už N. S. neva nupirktas automobilio detales (pats Pareiškėjas skunde teigia, jog šiais internetiniais mokėjimais jis kartu įsigijo prekių (automobilio detalių) ne tik minėtiems fiziniams asmenims bet ir sau asmeniniam naudojimui). Atsižvelgus į šią ir aukščiau šiame sprendime aprašytą Pareiškėjo bankinių sąskaitų išrašų analizę bei Pareiškėjui į ginčo bylą nepateikus prekių įsigijimą patvirtinančių dokumentų (pavyzdžiui, *PAY PAL* elektroninių atsiskaitymo sistemos išrašų), iš kurių būtų galima spręsti apie nurodytomis sumomis ir datomis apmokėtas prekes ar paslaugas, Pareiškėjui vengiant bendradarbiauti su mokesčių administratoriumi, Komisijos vertinimu, buvo išnaudotos visos galimybės mokesčių administratoriui siekiant gauti Pareiškėjo mokestiniam patikrinimui reikalingą informaciją. Todėl buvo pagrįstai sprendžiama, kad Pareiškėjas minėto 2008–2012 m. parduoto kito turto įsigijimo išlaidų nepatyrė.

Taip pat mokesčių administratorius Pareiškėjui pervestas 2008-01-23 D. M. (1800 Lt), 2008-01-31 R. B. (1800 Lt) ir 2009-06-11 N. A. (12000 Lt) pinigines lėšas, nenustatęs Pareiškėjo įrodinėjamų aplinkybių, jog šios lėšos buvo gautos už parduotas automobilių detales (iš D. M. ir R. B.), o iš N. A. – dėl atsitiktinio sandorio, perleidus asmeninio naudojimo daiktus (skaitmeninius ženklus), kuriems įsigyti jis būtų patyręs kokių nors išlaidų (Pareiškėjas nepateikė tokių įrodymų), priskyrė prie Pareiškėjo kitų su darbo santykiais nesusijusių ir ne individualios veiklos pajamų. Pažymėtina, jog mokesčių administratorius išsamiai ir detalai įvertino Pareiškėjo argumentus dėl D. M., R. B. ir N. A. atliktų mokėjimo pavedimų į Pareiškėjo sąskaitą banke paskirties (patikrinimo akto 11–12 psl., sprendimo 8 psl.), todėl, atsižvelgiant į tai, jog iš VĮ „Regitra“ kelių transporto priemonių registravimo duomenų Inspekcijai nenustačius informacijos, kad D. M. būtų turėjusi automobilį, ir nesant galimybės gauti iš jos paaiškinimą apie pervestas lėšas (mokesčių administratoriui nepavykus su ja susisiekti nei deklaruotos

gyvenamosios vietos adresu, nei kitais mokesčių administratoriui žinomais kontaktais), R. B. Vilniaus AVMI 2016-09-05 ir 2017-01-29 pateiktuose paaiškinimuose nurodžius, kad automobilio detalių iš M. Z. neįsigijo, N. A. (2015-09-05 mirė) Utenos AVMI 2013-11-22 paaiškiniame nurodžius, kad 2009 m. į Pareiškėjo banko sąskaitą mokėjimo pavedimas atliktas už skaitmeninius ženklus, nepaaiškinant sandorio aplinkybių, o Pareiškėjui nebendradarbiaujant mokesčių administratoriumi (patikrinimo akto 2 psl.) ir nepateikus konkrečių įrodymų apie jo atliktų bankinių pavedimų ryšį su minėtomis pajamomis, vertintina, kad minėtų asmenų vardu atlikti mokėjimo pavedimai į M. Z. sąskaitą banke buvo pagrįstai priskirti kitoms su darbo santykiais nesusijusioms ir ne individualios veiklos pajamoms. Akcentuotina, jog byloje esantys Pareiškėjo banko sąskaitų tikrinamojo laikotarpio išrašai, taip pat Pareiškėjo skunde Komisijai nurodytos 2005–2008 m. laikotarpių jo atliktų mokėjimų nurodymų iš banko sąskaitų ištraukos (skundo 2 ir 4 psl.), iš kurių negalima nustatyti ryšio tarp juose atliktų pavedimų ir Pareiškėjo gautų iš D. M., R. B. ir N. A. pajamų, yra nepakankami pagrįsti pozicijai, jog mokesčių mokėtojas gavo pajamas, kurios nėra apmokestinamos pagal GPMĮ.

Įvertinus tai, kas išdėstyta aukščiau, konstatuotina, kad mokesčių administratorius pagrindė mokesčių mokėtojui apskaičiuotus mokesčius, kaip to reikalauja MAĮ 67 str. 1 dalies nuostatos, tuo tarpu mokesčių mokėtojas neįvardijo bei neįrodė prie bylos tokių faktinių duomenų, kuriais remiantis būtų galima paneigti mokesčių administratoriaus įrodymais pagrįstą sprendimą (MAĮ 67 str. 2 dalis). Pareiškėjo pozicija grindžiama paaiškinimais, samprotavimais, kuriems paremti nepateikti tinkami, juridinę galią turintys įrodymai, todėl Komisija neturi pagrindo daryti kitokią išvadą dėl Pareiškėjo į sąskaitas gautų pajamų apmokestinimo GPM, nei padarė Inspekcija sprendime dėl patikrinimo akto tvirtinimo.

Dėl senaties termino (PSD įmokos ir VSD įmokos). Pareiškėjas laikosi pozicijos, kad Inspekcijos jam apskaičiuota 674,53 Eur PSD įmokų suma yra nurodyta sumokėti nepagrįstai, nes suėjo 5 metų PSD įmokų išieškojimo senaties terminas. Šiuo klausimu pastebėtina, jog Inspekcija savo sprendime perskaičiavo Pareiškėjo mokėtiną PSD įmokų sumą būtent atsižvelgdama į MAĮ 68 str. 1 dalyje įtvirtintą galimą mokesčio apskaičiavimo arba perskaičiavimo laikotarpį, t. y. ne daugiau kaip už einamuosius ir penkerius praėjusius kalendorinius metus, skaičiuojamus atgal nuo tų metų, kada pradedama mokėti apskaičiuoti arba perskaičiuoti, sausio 1 dienos. Iš byloje esančio 2013-12-31 pavedimo tikrinti Nr. 83-208 2015-03-10 priedo Nr. (4.65)-FR0773-700 matyti, kad PSD įmokų patikrinimas pradėtas nuo 2015 m. (einamieji metai), todėl penki praėję metai būtų 2014 m., 2013 m., 2012 m., 2011 m. ir 2010 m. Inspekcija sprendime Pareiškėjui 674,53 Eur PSD įmokų sumą apskaičiavo už 2010–2012 metus, taigi nepažeisdama mokesčio apskaičiavimo ir perskaičiavimo senaties termino. Tuo tarpu Pareiškėjo skunde minimas MAĮ 107 straipsnis reglamentuoja mokesstinės nepriemokos priverstinio išieškojimo senatį. Kadangi Pareiškėjo atžvilgiu priverstinis nepriemokos išieškojimas nebuvo pradėtas / nevyksta, todėl jo atžvilgiu minėtas MAĮ straipsnis netaikytinas.

Pareiškėjas skunde taip pat nurodo, jog Inspekcijos sprendime neaiškiai nurodyta jam tenkanti sumokėti VSD įmokų suma. Šiuo aspektu pažymėtina, jog Inspekcija savo sprendime, įvertinusi aplinkybes, kad Vilniaus AVMI tik 2014-06-16 (2013-12-31 pavedimo tikrinti Nr. 83-208 2 psl.) mokesstinio patikrinimo temą papildė – VSD įmokų apskaičiavimas, tuo tarpu, 2017-05-12 patikrinimo akte Nr. (21.60-32)-FR0680-209 VSD įmokos Pareiškėjui buvo apskaičiuotos už 2008 metus, todėl patikrinimo akte, vadovaudamasi MAĮ 68 str. 1 dalyje įtvirtinta mokesčio apskaičiavimo arba perskaičiavimo senatimi, nurodytas mokėtinas VSD įmokas ir su šiomis įmokomis susijusias sumas panaikino.

Dėl delspinigių. Pareiškėjas apeliuoja, kad mokesčių administratorius apskaičiuodamas delspinigius pažeidė jų apskaičiavimo 6 mėnesių senaties terminą. Tačiau vadovaujantis MAĮ 96 str. 1 d. 2 punktu, delspinigiai mokesčių mokėtojui skaičiuojami už nesumokėtą arba pavėluotai sumokėtą patikrinimo metu mokesčių administratoriaus nustatytą nedeklaruotą deklaruojamą ar neapskaičiuotą nedeklaruojamą mokesťį. MAĮ 97 str. 2 dalyje nustatyta, jog šiuo atveju delspinigiai skaičiuojami nuo kitos dienos po to, kai mokestis pagal tuo metu galiojančius mokesčių teisės aktus turėjo būti sumokėtas į biudžetą, iki patikrinimo rezultatus įforminančio

dokumento surašymo dienos, o nesumokėjus mokesčio per šio įstatymo 81 str. 2 dalyje nustatytą terminą (t. y. per 20 dienų nuo sprendimo įteikimo mokesčių mokėtojui dienos), delspinigių skaičiavimas tęsiamas nuo kitos dienos po minėto termino pasibaigimo. MAĮ 98 str. 2 dalyje įtvirtinta, kad delspinigiai, pradėti skaičiuoti šio įstatymo 97 str. 1 ir 2 dalyje nustatyta tvarka, skaičiuojami ne ilgiau kaip 180 dienų nuo teisės priverstinai išieškoti mokestinę nepriemoką atsiradimo dienos <...>, sustabdžius mokesčio priverstinį išieškojimą šio įstatymo 110 str. 1 dalyje nurodytu atveju (t. y. padavus skundą, kilus mokestiniam ginčui), delspinigiai skaičiuojamai už visą sustabdymo laikotarpį, jeigu mokesčių mokėtojo skundas buvo atmestas. Taigi, mokesčių teisėje nėra taikomos civilinės teisės normose numatytas delspinigių šešių mėnesių senaties terminas. Todėl Pareiškėjo motyvai dėl delspinigių apskaičiavimo maksimalaus termino atmetini kaip nepagrįsti.

Dėl Pareiškėjui paskirtos baudos dydžio. Pasisakydama dėl Pareiškėjo skundo motyvo apie mokesčių administratoriaus jam skirtos baudos dydį, Komisija pažymi, kad pagal LVAT teismų praktikos nuostatas, mokestinio ginčo gražinimas atlikti pakartotinį skundo nagrinėjimą ar kontrolės veiksmus nelaikytinas *non reformatio in peius* principo pažeidimu (LVAT 2013-01-02 nutartis adm. byloje Nr. A-442-2805/2012), todėl atlikus pakartotinius mokesčių administratoriaus veiksmus, mokesčių ir delspinigių apskaičiavimo, taip pat baudos skyrimo procedūra atliekama iš naujo. Tačiau nagrinėjamo ginčo situacijoje, atsižvelgiant į tai, jog po pirminio patikrinimo akto Pareiškėjui Vilniaus AVMI 2016-01-06 sprendime Nr. (4.65)-FRO682-3 buvo paskirta 30 proc. bauda nuo nustatytų mokėtinų mokesčių (GPM ir PSD įmokų), atsižvelgus į akte konstatuotus pažeidimus, į tai, kad mokesčių mokėtojas nebendradarbiavo su mokesčių administratoriumi, iš pašto skyriaus neatsiimdavo siunčiamų laiškų, informacija buvo skelbiama VMI interneto svetainėje, nevykdė mokesčių administratoriaus nurodymų; pakartotinio patikrinimo akte pažymėtos tos pačios aplinkybės dėl Pareiškėjo nebendradarbiavimo su mokesčių administratoriumi (Pareiškėjas neatsiėmė pašte 2017-01-13 nurodymo, todėl šis buvo gražintas atgal Inspekcijai, nepateikė informacijos į jo nurodytu elektroniniu paštu (duomenys neskelbtini) išsiųstą minėtą nurodymą bei nesidomėjo mokestinio patikrinimo eiga), todėl Komisija laikosi pozicijos, kad kitokio dydžio baudos (tai yra 50 proc.) skyrimas Pareiškėjui po pakartotinio patikrinimo prieštarautų protingumo, teisingumo principams, todėl Pareiškėjui paskirtos 50 proc. baudos dydis keistinas ir Pareiškėjui nurodoma sumokėti 305,23 Eur GPM baudą (1017,43 x 30 proc.) bei 202,36 Eur PSD įmokų baudą (674,53 x 30 proc.), vietoj nurodytų sumokėti 508,72 Eur GPM baudos ir 337,27 Eur PSD įmokų baudos.

Mokestinių ginčų komisija prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės, vadovaudamasi Mokesčių administravimo įstatymo 155 str. 4 dalimi, n u s p r e n d ž i a:

1. Patvirtinti Valstybinės mokesčių inspekcijos prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos 2017-07-27 sprendimo Nr. (21.131-31-5) FR0682-299 nurodymus Pareiškėjui sumokėti 1017,43 Eur GPM, 810,68 Eur GPM delspinigius, 674,53 Eur PSD įmokas, 370,94 Eur PSD įmokų delspinigius.

2. Pakeisti Valstybinės mokesčių inspekcijos prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos 2017-07-27 sprendimo Nr. (21.131-31-5) FR0682-299 nurodymus Pareiškėjui sumokėti 305,23 Eur GPM baudą ir 202,36 Eur PSD įmokų baudą vietoj nurodytų sumokėti 508,72 Eur GPM baudos ir 337,27 Eur PSD įmokų baudos.

Pagal Mokesčių administravimo įstatymo 159 str. 1, 3 ir 4 dalis mokesčių mokėtojas, nesutinkantis su Mokestinių ginčų komisijos sprendimu, turi teisę šį sprendimą apskųsti Vilniaus apygardos administraciniam teismui (Žygimantų g. 2, 01102 Vilnius). Pagal MAĮ 159 str. 2 dalį apskųsti Mokestinių ginčų komisijos sprendimą taip pat turi teisę centrinis mokesčių administratorius, tačiau tik tuo atveju, kai centrinis mokesčių administratorius ir Mokestinių ginčų komisija, spręsdami mokestinį ginčą (arba mokestinio ginčo metu), skirtingai interpretavo įstatymų ar kito teisės akto nuostatas. Skundas Vilniaus apygardos administraciniam teismui turi

būti paduodamas ne vėliau kaip per 20 dienų po Mokestinių ginčų komisijos sprendimo įteikimo dienos.

Komisijos pirmininkė

Edita Galiauskaitė

Komisijos nariai

Martynas Endrijaitis

Rasa Stravinskaitė

Andrius Venius

Lina Vosyliene